

per af uddannelser eller uddannelser tilrettelagt under bestemte former, dels at reducere godtgørelsen til uddannelser tilrettelagt under bestemte former. Beslutning herom sker i givet fald efter høring af Rådet for Erhvervsrettet Voksen- og Efteruddannelse, jf. lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. § 20.

Det er ikke hensigten at lade godtgørelsen bortfalde til personer, der deltager i de AMU-uddannelser og eud-enkeltfag, der ligger inden for en fælles kompetencebeskrivelse, jf. § 2 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., da disse uddannelser er prioriteret som arbejdsmarkedsrelevante inden for den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelse, jf. dog nedenfor om tilrettelæggelsesformer. På andre prioriterede uddannelsesområder fx social- og sundhedsuddannelserne, individuelle kompetenceafklaringsforløb, grunduddannelse for voksne og 6 ugers selvvalgt uddannelse for dagpengeberettigede ledige, er det heller ikke hensigten at lade godtgørelsen bortfalde. De nye forløb for unge under 25 år, eud+, vil også berettige til godtgørelse.

De områder, hvor bortfald af godtgørelse i øjeblikket kan komme på tale, er således de uddannelsesforløb, som ikke er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, og som eksempler herpå kan nævnes en række enkeltfag fra henholdsvis erhvervsuddannelserne, landbrugsuddannelserne og de grundlæggende social- og sundhedsuddannelserne. Det kan fx være fag som håndværksbaserede fremstillingsprocesser (smykkefremstilling) samt visse sprogfag. En nærmere afgrænsning af, hvilke uddannelsesforløb, der kan blive berørt, vil blive fastlagt i bekendtgørelsesform.

Et andet område, hvor bortfald af godtgørelse kan tænkes anvendt, er inden for tilrettelæggelsesformer, hvor det kan være vanskeligt at efterprøve, om betingelserne for at modtage godtgørelse er fuldt ud opfyldt. Som et eksempel på dette kan nævnes fjernundervisning, men der kan vise sig at være andre tilrettelæggelsesformer, hvor det kan være påkrævet med bortfald af muligheden for at opnå godtgørelse. Dette gælder også inden for en fælles kompetencebeskrivelse, jf. § 2 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser. Udviklingen på området vil blive fulgt nøje, og nærmere regler vil i givet fald blive fastlagt i bekendtgørelsesform.

Eventuelt bortfald eller reduktion af godtgørelse vil i givet fald ikke få virkning for personer, der har påbegyndt uddannelsesforløbet inden bekendtgørelsens ikrafttræden.

Til nr. 4

Forslaget medfører en ophævelse af den begrænsning på 30 uger, der ellers er gældende for modtagelse af godtgørelse, når unge under 25 år deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. Selv om de fleste eud+ forløb vil kunne rummes inden for de 30 uger, skønnes det alligevel hensigtsmæssigt at ophæve varighedsbegrænsningen, så der ikke opstår barrierer i tilfælde af, at der er forløb, som varer ud over 30 uger.

Den personkreds, der sædvanligvis har mulighed for at modtage godtgørelse, er beskæftigede lønmodtagere, selvstændige erhvervsdrivende og ledige med ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse. Forslaget om ophævelse af varighedsbegrænsningen gælder alene for beskæftigede lønmodtagere.

Til nr. 5 og 6

Forslagene er konsekvenser af ændringer i nr. 4.

Til nr. 7

Forslaget indebærer, at administrationen af godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremover vil kunne placeres fire forskellige steder: I arbejdsløshedskasserne, på arbejdsformidlingen, på uddannelsesstederne og i SUstyrelsen.

Efter den nugældende lovtæst er der kun to muligheder, nemlig arbejdsløshedskasserne og arbejdsformidlingen. Opgaven er i dag i praksis opdelt således, at arbejdsløshedskasserne varetager administrationen for de arbejdsløshedsforsikredes vedkommende, mens arbejdsformidlingen varetager administrationen for de ikke-arbejdsløshedsforsikredes vedkommende.

Denne arbejdsdeling har været gældende fra før ressortomlægningen i november 2001, hvor godtgørelsesområdet blev overført fra Beskæftigelsesministeriet (som arbejdsformidlingen hører under) til Undervisningsministeriet. Undervisningsministeriet overvejer for tiden, hvordan administrationen af godtgørelsen, navnlig i forhold til de ikke-forsikrede, mest hensigtsmæssigt kan organiseres. Overvejelserne er imidlertid endnu ikke afsluttet, og der er ikke taget stilling til, hvordan det vil være mest formålstjenligt, både administrativt og økonomisk, at organisere administrationen af godtgørelsen.

Det skønnes på den baggrund hensigtsmæssigt, at lovtæksten åbner mulighed for, at administrationen fremover tillige kan varetages af uddannelsesstederne og SUstyrelsen.

Til nr. 8, 9, 10 og 11

Forslagene er konsekvenser af ændringen i nr. 7.